

Протокол

№

гр. София, 01.09.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 84 състав, в
публично заседание на 01.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Спас Спасов

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5541** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именното повикване в 10.44 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ В. Р. Д., редовно призован чрез адв.М., не се явява. Представява се от адв.М., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, представлява се от юрк.И., с пълномощно по делото.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, явява се прокурор Ю..

Страните (поотделно) – Да се даде ход на делото.

Прокурорът – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание и

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА се постъпилата исковата молба, подадена от ищеца В. Р. Д. и адв.Р. М. срещу Столична дирекция на вътрешните работи, с която се иска да му бъде изплатено обезщетение в размер на 4 000 лева за нанесени неимуществени вреди, вследствие на отменена като незаконосъобразна заповед за незаконно задържане рег. № 225зз1373/17.11.2023 г., издадена от А. К. на длъжност к.о. при ОСПС СДВР, изразяваща се в сериозно засягане на личността и достойнството, преживян страх и психически стрес, негативни преживявания.

Постъпил е отговор от ответника, който оспорва иска по основание и размер. Алтернативно намира същия за прекомерен. Представя доказателства.

ДОКЛАДВА се постъпилото от Софийския районен съд а.д. № 16926/2023 г., по описа на СРС, Наказателно отделение, 112 състав.

АДВ. М. – Поддържам исковата молба. Във връзка с указанията с определението от 21.07.2025 г., уточнявам, че така описаните неимуществени вреди са настъпили от 16.11. към датата на исковата молба, като и към настоящия момент има съответните проявления но те не са процесни. Крайната датата на исковата молба е именно 28.05.2025 г., т.е. крайната дата на периода е тази дата.

ЮРК. И. – Оспорвам искова молба. Поддържам писмения отговор. Към настоящия момент нямам доказателствени искания.

АДВ. М. – Във връзка с указанията обективирани с определението от 21.07.2025 г., представям разпечатки на описаните в исковата молба статии, с описани линкове, в писмен вид, ведно с препис за страните.
Водим допуснатите свидетел, които чакат пред залата.

ЮРК. И. – Не възразявам да бъдат приети по делото. Считам същите за неотнормими и по никакъв начин свързани с ищеца, завел исковата претенция.

ПРОКУРОРЪТ - Моля да се примат представените писмени доказателства в днешното съдебно заседание. Към настоящия момент нямам доказателствени искания и няма да соча други такива.

С оглед становищата на страните и така представените доказателства, съдът намира, че същите отговарят на дефиницията за документ. Същите са неподписани, не се ползват с материална доказателствена сила, следва да бъдат приобщени, за сведение.

В залата се въведе свидетелката, чиято самоличност СЪДЪТ СНЕ по представената от нея лична карта, както следва:

П. А. В., ЕГН: [ЕГН], неосъждана, без дела и родство със страните по делото.

Предупредена за наказателната отговорност, съгласно чл. 290, ал.1 от НК, същата обеща да даде верени показания и да говори истината. СЪДЪТ върна личната карта на свидетелката.

ПРИСТЪПИ към разпит на свидетелката П. А. В.. Познавам ищеца. Бях му адвокат към онзи момент.

На въпроси на адв. М. свидетелката отговори следното: Става въпрос за задържането му към 16.11.2023 г. В 01 РУ-СДВР условията бяха ужасни. Първото, което искам да кажа, че в продължение може би на час и половина, два, мен не ме пускаха. Озовах се там, защото имаше протести и на мен ми звъннаха за две задържани лица. Тогава за не съм го познавала. Обади ми се на Р. бащата, друго момче, което е задържано. Аз отидох за друго лице. Понеже имаше много непълнолетни лица, имаше едно малолетно лице. От 01 РУ-СДВР шефът се беше обадил на правна помощ, защото задължително трябва да има адвокатска защита и бяха извикали служебен адвокат. На В. братчето му също беше задържано. Той беше тогава на 14 години. Дойде служебният адвокат, но той седя може би около час и половина и си тръгна. Нито бяха изготвени документите, нито нищо и тогава началникът на 01 РУ-СДВР дойде и ме помоли, защото бях

единственият адвокат вътре да поема защитата и документално да можем да оправим документите на непълнолетните лица. Така се запознах първо с братчето на В., което се казва М.. Беше на 14 години и тогава В. всъщност ме помоли да му стана и негов адвокат. Те бяха задържани в 01 РУ – СДВР над 20 души. На мен ми направи впечатление В. и М., защото М. беше на възрастта на дъщеря ми. Протестът беше против Б.. Избирането на началника им (Б. М.). Имаше футболен мач България срещу У.. Протестът беше пред националния стадион, включително аз също бях там като протестиращ, като мирен гражданин и когато видях, че има безредици просто си тръгнах. Ние бяхме с колегите от офиса от кантората. Тогава ми звъннаха, че има задържани в 01 РУ-СДВР. Разбра се че е имало и от други районни, но аз бях само в 01 РУ-СДВР. Над 20 човека бяха и бяха в стаи на 1 етаж в коридора. В. ми направи впечатление заради неговия брат, защото той беше много малък и заспиваше по пейките и никой не му обръщаше внимание, а В. тогава ми се оплака, че са го били в главата. Той беше помолил полицаите да извикат линейка. Полицаите са го били в главата по време на задържането. Доколкото разбрах и после при конвоирането. От [улица]и „Г.“ е задържан. Той много се притесняваше за брат си. То беше много голяма суматоха. Имаше пострадали със спукани глави, бити, окървавени. Имаше медицински екипи, но те бяха при другите, в другите стаи и аз тогава отидох и помолих просто да дойдат да обърнат внимание на В., защото е бит в главата и знам, че може да има сериозни последиствия ако е нещо по-сериозно.

Първо, те бяха държани в стая. Документите не бяха изготвени и те реално не знаеха за какво са задържани и никой не им обясняваше. Мен не ме пускаха в продължение на час и половина, два въобще да вляза в помещението като адвокат. Той ми каза, че много се притесняваше вътре да не го бият.

Въпрос на съда – Колко време смятате че е минало от тяхното задържане до вашето пристигане?

Свидетелката – Те около седем и половина бяха задържани. Аз в осем и петнадесет и двадесет бях в първо районно. Не ме пускаха. Дори си спомням, че аз звънях на 112 да подам сигнал, че мен не ме пускат, а съм упълномощена. Към десет без нещо вече ме пускаха в районното. Аз само виждах как продължават да вкарват още лица и бяха окървавени. Беше някакъв ужас. След това те ги преместиха в една много голяма стая, пак на първи етаж. Полицаите, които бяха долу на протеста идваха с оборудването си. Част от тях имаше пострадали. Така твърдяха, че имат някакви наранявания. И след това В. с брат му ги качиха на четвъртия етаж в килиите. Аз помолих да ги смъкнат долу да не са затворени в килиите, защото все пак има 14 годишно дете. В. страшно много се притесняваше за него. По едно време в удара в главата каза, че му се повръща. Отидох да помоля да го заведат до тоалетната. То беше суматоха. Нямахме кой да работи със задържаните лица. Бяха го качили може би в килията. Ако не се бъркам около час и нещо е държан. Аз се качих до горе и помолих да го смъкнат. И после аз почнах да работя с братчето му, защото трябваше и с психолог, понеже е непълнолетен. В., когато ние реално се запознахме, той каза, че изначално не са му дали да звънне на негов родител, което беше най-голямото му притеснение, тъй като те не са от [населено място]. Те са от едно село до [населено място] и те е трябвало да се прибират с влак. Те са били до един МОЛ в [населено място] на разходка. После са минали покрай протеста и те не са отишли да протестират, а са минавали от там и те реално не ги задържат на протестите. Те ги задържат на друго място.

Протестът е пред входа на националния стадион, полицаите бяха тръгнали из цяла С.. Имаше задържани лица и на „С.“. Там имаше много, много бити. Имаше на С. университет. Имаше до НДК също задържани лица. Понеже имам и клиент, който няма нищо общо с протеста. Беше

задържан в 01 РУ. Човекът е над 50 годишен. Работи на летището и въобще не е чувал за протеста, но беше в първо районно със спукана глава.

На въпроси на адв. М. отговори следното: емоционалното състояние на В. по време на задържането, тогава той се чувстваше зле. Първо, както казах, от ударите в главата, които са му нанесли и той трепереше. Това което си спомням е, че му се повръщаше през цяло време. Аз помолих просто да дойде някой полицаи, защото там не може да се разхождаш свободно. Трябва да дойде полицаи и да го заведе до тоалетна и да го изчака и после да го върне и го видях, че трепери през цялото време и просто видимо беше много зле.

Адв. М. – Нямам повече въпроси.

На въпроси на юрк.И. свидетелката отговори: Поискал беше медицинска помощ, да. Още в началото както ви казах на първия етаж те бяха три отделни стаи. В трите стаи беше пълно със задържани и тогава аз още не го познах, но чух как той се притеснява, че има болки в главата. Искаше от полицейски служител, но понеже тогава медицинския екип, който беше дошъл беше при другите, които бяха окървавени. Те му казаха: „... Ч., чакай, след малко.“ Но после никой не му обръщаше внимание може би над половин час. Може би 40 минути. Впоследствие след освобождаването му от арестното помещение, лично аз не знам. Но говорих след като беше освободен с баща му и той каза, че се е чувствал много зле. Каза, че е говорил с личния му лекар и му е дал валериан, защото не е можел да спи и се е задушавал. Доколкото знам е търсил медицинска помощ - да, но лично не съм го видяла. Това ми е от разговора, който съм провела. Баща му беше много притеснен за здравословното му състояние и майка му. Знам, че те са звъняли на личен лекар или на лекар, който е на семейството да питат какво да му дадат като медикаменти. Не мога да кажа дали физически е посещавал медицинско лице. Не знам.

Юрк.И. – Колко арести помещения има в 01 РУ-СДВР

Свидетелката - На четвъртия етаж има 3 килии, а долу на първия етаж има една голяма стая, където бяха първоначално всички задържани. По принцип там се събират полицаите и когато има много арестувани, тогава ги вкарват всички в това помещение. Иначе са 3 килиите на 4-тия етаж.

Юрк.И. – Има ли обособено помещение, където вие като защитник на задържано лице да може да общувате с тях?

Свидетелката – Да.

Юрк.И. – Има ли обособено помещение, където задържаните лица да могат да общуват със своя адвокат или ако сте общували в арестните помещения с въпросното лице?

Адв.М. – Възраждам.

Юрк.И. – Въпросът е относно условията и твърденията за брой арестни помещения и т.н? Дали адвоката има достъп до клиента си и дали има осигурен достъп? Има ли специално помещение този разговор между адвокат и задържано лице за конкретния случай?

Свидетелката – На 4-тия етаж има отделно помещение, което със стъкло и с телефон-слушалка. От това помещение има врата, от която се влиза и обикновено и тогава ни допускат нас адвокатите със задържаните, защото ние подписваме документи и пълномощни и да може да контактуваме. На 17.11. 2023 г., сутринта аз бях допусната до килиите. Обяснявам защо. Понеже имаше едно момиче, което също беше задържано и тя беше сложена в килия с момчетата. Нямахме къде да ги слагат и аз отидох и ме качиха горе заради това, че аз казах, че нямат право момичета да бъде с момчета да бъдат в една килия. Тогава аз бях, почти съм сигурна, в средната килия и тогава, когато исках да преместят момчетата от килията с момичето, тогава аз видях В. И М.. Осъществих контакт с клиента и самата килия видях. Тя е от тук до врата, супер малка. Няма въздух. Там не можеха да легнат. Те бяха до шест, седем човека и седяха прави. Те не можеха да

легнат те бяха седнали

ЮРК.И. - Нямам въпроси.

ПРОКУРОРЪТ - Нямам въпроси.

СЪДЪТ приключи с разпита на свидетелката.

В залата се въведе свидетелката, чиято самоличност СЪДЪТ СНЕ по представената от нея лична карта, както следва:

Т. Р. С., ЕГН: [ЕГН], г., неосъждана, майка на ищеца. Предупредена за наказателната отговорност, съгласно чл. 290, ал.1 от НК, същата обеща да даде верени показания и да говори истината. СЪДЪТ върна личната карта на свидетелката.

ПРИСТЪПИ към разпит на свидетелката Т. Р. С.:

Не съм от [населено място]. с негови приятели и по-малкия му брат отидоха на пазар в МОЛ-а, на разходка. Минали са там. Разхождали са се и минавайки от там са се случили нещата. Не са участвали в самия.... И той не знае как е станало.

На въпроси на адв.М. свидетелката отговори следното: След задържането му синът ни стана по-свит, по-затворен. Доста му се отразява това нещо. Дори имаше моменти, в които за празниците ходех за Нова година, той не искаше дори да сяда с нас. Имаше моменти, в когато вечер казва, че не може да заспи, валидол, валериан вземаше. Просто се сви и си стои повече в къщи.

На въпроси на съдия-докладчика свидетелката отговори следното: След това не е идвал пак в [населено място]. По време на подобни мероприятия не посещава града. Единствено ако е ходил до МОЛ-а (П.). Трудно му беше. Отрази му се и на това, че му отне почти година да си намери работа. След това 3 - 4 месеца и каза: „...отиването е „ок“, но вечер връщането...“ Просто не искаше вечер да е сам. Да се прибира сам от работа. И сега отново си е вкъщи. Дори излизането с приятели. Просто това му беше травма.

На въпроси на адв.М. свидетелката отговори следното: Промяна в отношението след задържането има. Постесниха се и най-близките му приятели му останаха, но и с тях излиза рядко и то през деня. Той е 21 годишен мъж, вечер той не ходи на дискотека. Прибира се и си е в къщи. Преди задържането беше по-инициативен. Дори и вечер ние никога не сме имали проблеми, че той вечер ще закъснее. Ще остане с приятели на центъра или ще отидат на дискотека. Докато сега, това е което ме притеснява. Просто асоциален стана. Той самия след това задържането винаги се прибира по светло. Може да излезе с приятели. Ще ходят да поритат на стадиона и ще се прибере.

СТРАНИТЕ(поотделно) – Нямаме въпроси.

СЪДЪТ приключи с разпита на свидетелката.

В залата се въведе свидетеля, чиято самоличност СЪДЪТ СНЕ по представената от него лична карта, както следва:

Р. С. Д., ЕГН: [ЕГН], неосъждан, баща на ищеца.

Предупреден за наказателната отговорност, съгласно чл. 290, ал.1 от НК, същия обеща да даде верени показания и да говори истината. СЪДЪТ върна личната карта на свидетеля.

ПРИСТЪПИ към разпит на свидетеля Р. С. Д..

Те бяха с още няколко приятелчета бяха с ходили в МОЛ-а на пазар и след това бяха минали там до стадиона живее така му. Бяха минали през нея да си вземат багаж и се прибират и на връщане от там се случва историята. Той тогава е бил на 19 години. на въпросния ден отиват пак до МОЛ-а на пазара, връщат се и минават при така му да си вземат багажа. Тя живееше до стадиона. Там на Л.. На връщане отивайки към Централна гара, защото е било блокирано

навсякъде подадат не където трябва.

На въпроси на адв.М. свидетеля отговори следното: Преди задържането и след задържането му здравословното му и емоционално състояние – здрав, прав, млад, рита топка. Той беше и в спортно училище учеше. Нищо различно от всички нормални деца. След задържането му се затвори вкъщи и почти не излиза. Не контактува. Физически контакти много трудно осъществява.

Въпрос на съда – Да знаете да са му препоръчвали билки, успокоителни, работа с терапевт? Така като го гледате имал ли е нужда?

Свидетелят - Дори и в момента има нужда от лекарства. Аз съм викал и Бърза помощ. Изпада в депресии. Давали сме му валериани. Не може да заспива. Празници такива неща, не се събира с хора и не контактува.

На въпроси на адв.М. свидетелят отговори следното: Преди задържането не е имало такива проблеми. Събираха се вкъщи дечурлига насам-натам. Ходеха си на сбирки.

Страните(поотделно) - Нямаме въпроси.

СЪДЪТ приключи с разпита на свидетеля.

Страните(поотделно) - Нямаме доказателствени искания.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представените по делото писмени доказателства.

СЪДЪТ, като счете делото за изяснено от фактическа страна

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

АДВ. М. - Моля да постановите решение, с което да уважите предявените искове в посочените размери. Претендирам разноски по чл. 80 от ГПК, които представям. Моля да ми бъде предоставена възможност да изложа подробни съображения по същество на спора в определен от съда срок в писмена защита.

ЮРК. И. – Моля да оставите без уважение исковата претенция на Д. като недоказана и неоснователна. Видно от събраните както писмени, така и устни доказателства, по никакъв начин не се установи причинно-следствена връзка от задържането на лицето и евентуално настъпили негови неимуществени вреди. По делото липсват каквито и да е медицински документи за евентуално физическо неразположение на ищеца относно неговото задържане. Видно от представените писмени доказателства, а именно декларации към заповедта за задържано лице, същият е отказал и не е искал медицинска помощ нито е поискал и такава след неговото му освобождаване с оглед на което считам за неоснователни твърденията на адв. П. В., че видите че същият е бил ударен по главата, но пък за този удар нито иска медицинска помощ, нито след това търси такава, с оглед на което считам за тези твърдения за несъстоятелни. Обръщам внимание, че броят на арестните помещения в 01 РУ-СДВР са 4 на брой, а не 3, както твърди адв.В.. като помещението, което се води за обработване на документация по задържане е отделно, както и помещенията за

задържаните пълнолетни лица е отделно от четирите арестни помещения. То е с квадратура 7 кв.метра с оглед на което няма как твърденото непълнолетно лице, което е брат на задържания, да бъдат заедно в една килия.

Считам, че от предоставените свидетелски показания на родителите на ищеца не се доказва по никакъв начин настъпили никакви промени в негово физическо и психическо състояние. Пиенето на велериан е ирелевантно към някакво психическо неразположение на ищеца. Аз също приемам валериан.

Обръщам също внимание, че невярно на истината е твърдението, че на лицето е било отказано да бъде уведомен негов родител, че е задържан. Видно от представената декларация към заповедта на задържаното лице В. Д. собственоръчно е отбелязал на нея, че желае член от семейството му да бъде уведомен, като е отразил, че баща ми е бил уведомен в 21.30 часа. По никакъв начин не са били възпрепятствани упражняването на неговите права по отношение на задържането, с оглед на което считам, че по никакъв начин не намирам претенцията за доказана със съответните писмени доказателства. Претендирам юрисконсултско възнаграждение. Моля при постановяване на вашето решение да вземете предвид предоставения от нас писмен отговор.

ПРОКУРОРЪТ - Считам, че така предявените иски претенции са основателни и доказани по един наистина безспорен начин, с оглед на което моля съда да уважи същите в пълен размер.

СЪДЪТ ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ищеца 10 дневен срок за представяне на писмени бележки по делото и

ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.17 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: